

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/87/2015
Identifikačné číslo spisu: 4112012587
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:4112012587.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. decembra 2015 v Bratislave v trestnej veci obvinenej V. G. , pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1, 2 písm. d/ a iné Tr. zák., o dovolaní obvinenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 21. apríla 2015, sp. zn. 1 To/27/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej V. G. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra z 11. novembra 2014, sp. zn. 5T/59/2012, bola obvinená V. G. uznaná vinnou z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák., s poukazom na ust. § 140 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 19. novembra 2011, v čase od 15.00 hod. do 17.00 hod., v lesnatom poraste pri obci Chotín, v blízkosti cintorína, potom, ako tam bola obžalovaná V. G. spolu so svojím druhom O. G., narodeným XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, toho času v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra, prichytená pri pílení a odvážaní dreva poškodeným G. R., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom M. XXX, a ako tento na nich zakričal, že sú zlodeji dreva a udá ich na políciu, po údere poškodeného G. R. do hlavy O. G. päťou svojej ruky, v dôsledku čoho ten spadol na zem, obžalovaná V. G. s úmyslom usmrtiť poškodeného a tým zakryť iný trestný čin - krádeže dreva, vytiahla z vnútorného vrecka vesty O. G. nôž s čepeľou dlhou približne 10-12 cm a širokou 2 cm, na čo poškodeného G. R. pri jeho odchádzaní od nich bodla do jeho chrbtovej časti tela, pričom podľa znaleckého posudku súdnych znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo MUDr. Pavla Gavalu a MUDr. Evy Nevickej išlo celkovo o päť bodných rán, z toho tri rany boli smrteľné, ktoré prenikli do dutiny hrudnej a zranili zadnú hrudnú stenu s medzirebrovými tepnami a pľúca vľavo, následkom ktorých poškodený G. R. týmto zraneniam podľahol a následne obžalovaná V. G. spolu s druhom O. G. telo uvedeného poškodeného zakryli konármi a listami, ktoré obžalovaná podpálila, čím došlo k ohoreniu hornej časti tela s prevahou v ľavej časti.

Za tento trestný čin jej bol podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. a s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov nepodmienečne. Na výkon tohto trestu odňatia slobody bola podľa § 48 ods. 2 písm. b/, s poukazom na ust. § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanej uložený ochranný dohľad vo výmere 18 mesiacov. Zároveň jej podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. bola uložená povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy, tieto preukazovať probačnému a mediačnému úradníkovi, hlásiť sa ním v stanovených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta svojho bydliska.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanej uložená povinnosť nahradiť poškodenej F. R.. rod. K., škodu v sume 985 eur. So zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody bola poškodená odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná, ktoré bolo napadnutým uznesením podľa § 319 Tr. por. zamietnuté ako nedôvodné.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote dovolanie obvinená V. G. prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Endrödyho.

V odôvodnení uviedla, že dovolanie podáva z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1, písm. c/, g/ Tr. por., ktoré sú podľa jej názoru naplnené tým, že

Bol opakovane vypočutý svedok O. G. ako i boli opakované čítané zápisnice o výsluchu tohto svedka z prípravného konania na hlavnom pojednávaní dňa 16. mája 2014.

Svedok O. G. na hlavnom pojednávaní dňa 3. decembra 2012 využil svoje právo, po poučení podľa § 130 Trestného poriadku, a odoprel vypovedať. Súd prvého stupňa preto postupom podľa § 263 odsek 4 Trestného poriadku pristúpil k prečítaniu jeho výpovedí z prípravného konania, konkrétne výpovede svedka zo dňa 21. novembra 2011 (č. l. 241-244), zápisnice o konfrontácii zo dňa 21. novembra 2011 (č. l. 250 -251), zo dňa 25. novembra 2011 (č. l. 237 - 238) a zo dňa 3. februára 2012 (č. l. 234) a to v jeho prítomnosti, kedy sa na hlavnom pojednávaní s nimi tento svedok ako i súd prvého stupňa oboznámili.

Napriek prečítaniu týchto výpovedí na hlavnom pojednávaní dňa 3. decembra 2012 bol opätovne svedok O. G. predvolaný za účelom jeho výsluchu pričom na hlavnom pojednávaní dňa 16. mája 2014 už vypovedal, keďže podľa odôvodnenia súdu prvého stupňa v rozsudku zo dňa 11. novembra 2014 „po zákonom a dôslednom poučení súdom, že dôvod na odopretie výpovede na hlavnom pojednávaní dňa 16. mája 2014 už neexistoval, keďže je už ženatý s inou ženou" (str. 25) k čomu obvinená dodala, že „Svedok, ktorý žil s obvineným ako druh a má s ním spoločné deti, môže byť podľa okolností prípadu osobou, ktorá je s obvineným v pomere obdobnom rodinnému pomeru, ktorého ujmu svedok právom pociťuje ako ujmu vlastnú, aj napriek tomu, že už s obvineným nežije. Za týchto okolností má svedok právo odoprieť výpoveď podľa § 100 ods. 2 TP (teraz § 130 ods. 2 TP)" (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR z 21. augusta 1985, sp. zn. 4To 52/85).

K opätovnému výsluchu tohto svedka na hlavnom pojednávaní dňa 16. mája 2014 obvinená uviedla, že jeho opakovaný výsluch bol len formálny. Dotknuté údaje, ktoré boli relevantné pre rozhodnutie súdu, už na hlavnom pojednávaní dňa 3. decembra 2012 odzneli (prečítaním výpovedí z prípravného konania) a nemal materiálny význam jeho opätovný výsluch, alternatívne opätovne čítať jeho výpovede z prípravného konania (analogicky odôvodnenie rozhodnutie č. 87 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 6/2014) z dôvodu rozporov jeho výpovedí na hlavnom pojednávaní dňa 16. mája 2014 a v prípravnom konaní a to napriek tomu, že mu boli všetky výsluchy z prípravného konania na hlavnom pojednávaní

dňa 3. decembra 2012 prečítané. Súd prvého stupňa konkrétne pristúpil k čítaniu výpovedi tohto svedka z 21. novembra 2011 (č. l. 241) prvý, druhý odsek, tretí odsek, štvrtý odsek, (č. l. 242) prvý odsek, tretia veta, siedmy a ôsmy odsek, (č. l. 243) tretí odsek, štvrtý odsek, piaty odsek, šiesty odsek, deviaty a desiaty odsek, zo dňa 25. novembra 2011 (č. l. 237) šiesty odsek.

Vo vzťahu k čítaniu výpovede tohto svedka z prípravného konania z č. l. 237 bolo na hlavnom pojednávaní dňa 16. mája 2014 poukázané, že v predtlačí tejto výpovede nie je uvedený § 130 odsek 1 Trestného poriadku a napriek tomu vo vyjadrení tohto svedka je uvedené, že toto ustanovenie nevyužíva. Podľa R 34/1980: „V prípade výsluchu svedka, ktorý má podľa § 100 ods. 1 TP (teraz § 130 ods. 1 - pozn. aut.) právo odoprieť výpoveď, zápisnica o jeho výsluchu musí obsahovať nielen obsah poučenia, ale aj obsah vyjadrenia svedka, či toto právo využíva, alebo nie. Pokiaľ takéto vyjadrenie svedka vyslúchnutého v prípravnom konaní zápisnica neobsahuje, súd jeho výpoveď nemôže prečítať ako dôkaz na hlavnom pojednávaní podľa § 211 ods. 2 ods. 2 písm. a) TP (teraz § 263 ods. 3 písm. a) - pozn. aut.)".

Ďalej obvinená namietala čítanie jej výpovedí na hlavnom pojednávaní dňa 14. februára 2014. Na hlavnom pojednávaní toho dňa bola obvinená poučená o svojich právach, k čomu uviedla, že využíva svoje právo a vypovedať nebude. Následne prokurátor podal návrh na čítanie skorších výpovedí obžalovanej z prípravného konania a hlavného pojednávania. Na základe uznesenia súdu podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku sa na návrh prokurátora čítali výpovede obžalovanej zo zápisníc z prípravného konania zo dňa 21. novembra 2011 (č. l. 217 - 220), zo dňa 22. novembra 2011 (č. l. 28 - 30), zo dňa 21. novembra 2011 (konfrontácia č. l. 250 - 251) a z hlavného pojednávania zo dňa 7. septembra 2012 (č. l. 528 -531).

Vo vzťahu k čítaniu výpovede obvinenej zo dňa 22. novembra 2011 (č. l. 28 - 30) uviedla, že sa jednalo o jej výsluch obvinenej pri vzatí alebo nevzatí do väzby. „Výpoveď obžalovaného, ktorú učinil v procesnom postavení zadržanej osoby a jeho výpoveď v procesnom postavení obvineného pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o jeho vzatí do väzby, nie sú spôsobilé plniť funkciu dôkazu na hlavnom pojednávaní, nakoľko každá fáza trestného konania má z hľadiska jeho celku samostatný význam, v každej z týchto fáz má osoba, ktorá sa mala dopustiť trestného činu, samostatné procesné postavenie, ktoré jej zabezpečuje rozsah určitých práv a výsluchy osoby, ktorá sa mala dopustiť trestného činu, v každom jednotlivom štádiu trestného konania predchádzajúcim štádiom výsluchu obvineného pred vyšetrovateľom alebo prokurátorom, plní inú funkciu." (www.pravnelisty.sk). „Výsluch obvineného pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o väzbe, je obmedzený iba na posúdenie splnenia materiálnych predpokladov väzby (teda či sa skutok stal, je trestným činom, sú tu dôvody na predpoklad, že čin spáchala určitá osoba a existuje väzobný dôvod), pretože sudca pre prípravné konanie nerozhoduje v merite veci. Až výsluch obvineného pred vyšetrovateľom po tom, ako nevyužije svoje právo odmietnuť vypovedať, môže byť použitý aj v konaní pred súdom a osoba až v tomto štádiu trestného konania má možnosť v plnom rozsahu realizovať svoje práva a brániť sa procesne spôsobilým spôsobom. V opačnom prípade by právo obvineného odmietnuť vypovedať bolo rýdzo formálnym a bez skutočného obsahu a ustanovenie o výsluchu obvineného by nebolo potrebné do Trestného poriadku vôbec zaradiť, keďže mu predchádzajú výsluchy podozrivých osôb v inom procesnom postavení, prípadne výsluch pred sudcom pre prípravné konanie." (tam tiež). Obvinená už vypovedala na hlavnom pojednávaní dňa 7. septembra 2012 (č. l. 528-531), po ktorom výsluchu jej na odstránenie rozporov bola čítaná časť zápisnice z prípravného konania zo dňa 22. novembra 2011, na č. l. 28, (pozn. zápisnica pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o vzatí alebo nevzatí do väzby) ako i vypovedala na hlavnom pojednávaní dňa 23. októbra 2012 (č. l. 582 - 583). Obvinená zastávala názor, že nie je zákonný takýto postup pri výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní, keďže za účelom čítania výpovedí obžalovaného z prípravného konania v procesnom postavení ešte ako obvineného, ktorý obžalovaný už vypovedal na hlavnom pojednávaní, by mohol byť obžalovaný kedykoľvek v priebehu (každého odročeného) hlavného pojednávania vyzvaný po predchádzajúcom poučení na výpoveď a v prípade využitia svojho práva, že vypovedať už nebude, by boli čítané zápisnice z prípravného konania.

Pokiaľ by bola zákonnosť úkonov - opakovaný výsluch svedka O. G., opakované čítanie jeho zápisníc z prípravného konania, opakovaný výsluch obvinenej - zdôvodnená, že po vrátení vecí súd prvého stupňa opakoval úkony vykonané na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní, tieto úkony neboli vykonané do dôsledkov, keďže prevažná časť listinných dôkazov, o ktoré oprel súd prvého stupňa svoje rozhodnutie a stotožnil sa s ním i súd odvolací, bola vykonávaná na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní.

Súd prvého stupňa oprel svoje rozhodnutie o vine aj o skutočnosť, že „Nemenej podstatné bolo, že aj pred znalcami z odvetia psychológia a psychiatria obžalovaná prejavila autentické pocity viny a priznala, že to mohlo byť ako vypovedal svedok O. G.“ (str. 25 rozsudku zo dňa 11. novembra 2014). Taktiež súd odvolací k tomuto uviedol: „Súd prvého stupňa správne zaznamenal i autentické prejavy obžalovanej (mimo jej výpovedí) pred znalcami, psychológom a psychiatrom, v ktorých priznala, že to mohlo byť tak, ako vypovedal svedok O. G.“ (str. 4 uznesenia zo dňa 21. apríla 2015).

Podľa R 49/1968: „Dôkaz výsluchom obžalovaného na hlavnom pojednávaní sa musí vykonať spôsobom, ktorý ustanovuje Trestný poriadok v § 91 a nasl. § 207, § 208 (teraz § 121, 258 a 260 - pozn. aut.). Za takýto dôkaz sa však nemôže považovať opísanie skutku obvineného pred znalcami pri príprave znaleckého posudku.“

S poukazom na zdôvodnenie dovolacích dôvodov, ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovanej, bez ďalších podporných dôkazov (odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený. Podľa názoru obvinenej je pochybnosť o takomto naplnení výpovede svedka G. v zmysle bezprostrednosti a ústnosti na hlavnom pojednávaní. Svedok G. opätovne mal tendenciu odmietnuť vypovedať na hlavnom pojednávaní dňa 16. mája 2014, avšak s odôvodnením, že nemá svoje poznámky. Pri následnom výsluchu uviedol, že predmetné písomné poznámky si vyhotovil v súvislosti s prípadom a spravil si ich preto, aby nezabudol. Pokiaľ by akákoľvek osoba priamo a bezprostredne videla na vlastné oči „vraždu“ spáchanú inou osobou, do konca života by si ju pamätala bez písomných poznámok. Do pozornosti súdu dovolacieho dávam jeho výrazne stručnú monologickú/samostatnú časť výpovedí na súde, ktorá je v hlbokom kontraste s podrobnosťami uvádzanými v prípravnom konaní. Jeho samostatná výpoveď na súde dňa 16. mája 2014 má necelých 12 riadkov, po ktorých nasledovalo vyše 90 otázok. Takúto stručnú výpoveď vykonal svedok G. po predchádzajúcich výpovediach v prípravnom konaní, no najmä potom, čo mu boli za jeho prítomnosti jeho predchádzajúce výpovede z prípravného konania prečítané na hlavnom pojednávaní dňa 3. decembra 2012. Napriek tomuto na hlavnom pojednávaní dňa 16. mája 2014 svoju stručnú samostatnú/monologickú časť ukončil tvrdením: „Neviem presne uviesť, čo sa presne stalo, toto mám napísané v tých poznámkach. Ona tam pobehovala a tak. Presnejšie by som mohol povedať, keby som mal tie poznámky.“

Následne po pristúpení ku kladeniu otázok zo strany súdu, zameriavajúcich sa na chronologický priebeh deja uvádzaného samostatne zo strany svedka v prípravnom konaní, odpovede tohto svedka boli viac než kusé. Súd prvého stupňa po kladení otázok pristúpil z dôvodov rozporov jeho výpovedí na hlavnom pojednávaní dňa 16. mája 2014 opätovnému, už druhému prečítaniu, tentokrát iba častí výpovedí tohto svedka z prípravného konania. Svedok G. na rozpory potom zväčša reagoval pridržiavaním sa výpovedí z prípravného konania.

Za takéhoto stavu výpovedi kľúčového svedka na hlavnom pojednávaní je jeho výpoveď nekonzistentná a rozporuplná v spojitosti i s jej stručnosťou v kľúčových detailoch.

Vzhľadom k neexistencii iných dôkazov, ako trasologických, mechanických, biologických, sa obvinená domnieva, že výpoveď svedka G. na hlavnom pojednávaní, ako bolo už uvedené skôr, nie je postačujúca na uznanie viny obžalovanej v tak závažnej veci ako je obzvlášť závažný zločin vraždy a k tomu naväzujúci trest. Obžalovaná už od začiatku trestného stíhania konštantne popierala a rozhodne odmietala spáchanie tohto trestného činu, pričom v jej výpovediach z prípravného konania ako i na hlavnom pojednávaní sa nenašli žiadne logické rozpory v popise skutkového deja ňou uvádzaného.

Je podstatné sa zmieniť, že po predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí odvolacím súdom bolo opätovne vykonané na svedka G. psychologické znalecké dokazovanie, ako i psychiatrické znalecké dokazovanie, ktoré bolo výslovne v neprospech hodnovernosti svedka G.. Túto skutočnosť uznal i súd prvého stupňa avšak nevyvodil z nej patričné dôsledky v prospech obžalovanej. Znalec MUDr. Višňovský z odvetia psychiatria u svedka G. uviedol emočnú nestabilitu, prejavujúcu sa nízkou frustračnou toleranciou, afektívnymi výkyvmi, v obtiažnych a emočne sýtených životných situáciách sa tento svedok prejavuje skratovo, prudko a prípadne agresívne. Taktiež tento znalec zhodnotil výpoveď svedka G. ako rozporuplnú, pričom pre svedka pravda nič neznamená. Znalkyňa Mgr. Némethová z odvetia klinická psychológia dospelých, uviedla najmä, že neochota svedka G. vypovedať, ako aj jeho výpoveď, neboli v skutočnosti ovplyvnené blízkym vzťahom k obžalovanej, tak ako uviedla v predošlom znaleckom posudku, ale vlastnou snahou ochrániť samého seba. Znalkyňa nevyklúčila ani možnosť, že si to celé svedok mohol vymyslieť do úplných detailov a vedela by si predstaviť, že osobnosť ako O. G. s narcistickými sklonmi, by vedel krivo obviňovať svoju blízku osobu a že by bol schopný poprieť realitu. Taktiež uviedla poznatok, že svedok O. G. je výrazne psychopatický štruktúrovaná osobnosť zaujatá samým sebou, pričom je primerane inteligentný a vie sa pri výsluchu správať.

Vzhľadom na takéto jednoznačné vyjadrenia znalcov sa obvinená domnieva, že hodnovernosť tohto svedka bola spochybnená, ako to uviedol súd prvého stupňa, ale priam vylúčená.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody obvinená V. G. navrhla, aby najvyšší súd, ako súd dovolací, rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa toto dovolanie opiera a zrušil uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1 To/27/2015-1035 zo dňa 21. apríla 2015 ako aj rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/59/2012 zo dňa 11. novembra 2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinená pred podaním dovolania využila svoje právo podať riadny opravný prostriedok v podstate s totožných aj keď užšie koncipovaných dôvodov ako dovolanie a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené podmienky pre jeho podanie uvedené v § 371 ods. 4, veta prvá Tr. por., podľa ktorej dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

V odvolaní podanom obvinenou V. G. proti rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/59/2012 z 11. novembra 2014 sa nenachádzajú námietky proti opakovanému výsluchu svedka G. na hlavnom pojednávaní 16. mája 2014 a nerešpektovanie jeho práva odoprieť vypovedať podľa § 130 ods. 2 Tr. por. (bod Ad 1/ dovolania). Odvolanie neobsahovalo námietky voči čítaniu výpovedí obvinenej na hlavnom pojednávaní 14. februára 2014 (bod Ad 2/ dovolania) a voči opakovaniu výsluchov svedka G. a obvinenej, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky (bod Ad 3/ dovolania). Taktiež odvolanie neobsahovalo dovolaciu námietku Ad 4/ - hodnotenie vyjadrenia obvinenej pred znalcami z psychiatrie a psychológie ako dôkazu. Iba dovolací dôvod uvedený pod Ad 5/ - hodnotenie výpovede svedka O. G. je v podstate kópiou dovolania.

Z týchto dôvodov sa dovolací súd dovolacími dôvodmi pod bodmi 1/ až 4/ nezaoberal a neskúmal ich dôvodnosť v súlade s citovaným ustanovením § 371 ods. 4, veta prvá Tr. por.

Pokiaľ ide o hodnotenie výpovede svedka O. G. ide o hodnotenie, ktoré zasahuje skutkové zistenia.

Podľa § 371 ods. 1, písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z uvedeného vyplýva, že dovolací súd nemá oprávnenie zaoberať sa skutkovými zisteniami a teda ani hodnotením dôkazov, pretože to mu neprislúcha - stal by sa tak z neho súd tretej inštancie a dovolanie nie je inštitút, ktorý má plniť úlohu ďalšieho odvolania, je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktoré má zabrániť porušovaniu základných práv účastníkov konania a nie nahrádzať úlohy určené prvostupňovému a odvolaciemu súdu, pokiaľ ide o vykonávanie a hodnotenie dôkazov.

Tieto dôvody, keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil porušenie práva na obhajobu obvinenej V. G. zásadným spôsobom, ani vykonanie dôkazov nezákonným spôsobom, resp. nezistil splnenie podmienky uvedenej v ustanovení § 371 ods. 4, veta prvá Tr. por., viedli k odmietnutiu dovolania podľa § 382 písm. c/ Tr. por., ako nedôvodného na neverejnom zasadnutí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.